

Pitiüses als darrers anys, sobretot en llocs nitròfils, de terra remoguda i en indrets cremats.

NOTA: En el número 48 de la revista *Eivissa* apareixien unes fotografies a les pàgines 35 i 39 que es referien a l'espècie *Amanita vaginata*. Després d'un detallat estudi microscòpic posterior, va resultar ser *Amanita mairei*. Sembla que aquest tàxon, i no l'anterior, és el representatiu a les nostres illes en boscos mixtos de pins i coscolls.

Bibliografia

BON, M. (1988). *Guía de campo de los hongos de Europa*. Ed. Omega.
CORTECUISE, R.—DUHEM, B. (2005). *Guía de los hongos de la Península Ibérica, Europa y Norte de África*. Ed. Omega.
GERHARDT, E.—VILA, J.—LLIMONA, X.

(2000). *Hongos de España y Europa*. Ed. Omega.

MUS, M. (2003). *Enciclopedia d'Eivissa i Formentera* (vol. 7) p. 380. Ed. Consell Insular d'Eivissa i Formentera.

SIQUIER, J. L.—CONSTANTINO, C. (1996). *Els Bolets de les Balears*. Ed. Micobalea.

SIQUIER, J. L.—SALOM, J. C.—ESPINOSA, J.—SERRA, A. (2009). *Contribució al coneixement micològic de l'illa de Formentera (Illes Balears)*. III. Ed. Rev. Catalana de Micologia, vol. 31.

SOCIEDAD ESPAÑOLA DE LIQUENOLOGÍA (2011). <http://www.ucm.es/info/seliquen/index.htm>

WIRTH, V.—DÜLL, R.—LLIMONA, X.—ROS, R. M.—WERNER, O. (2004). *Guía de campo de los líquenes, musgos y hepáticas*. Ed. Omega. ■

Cladina mediterranea.
Un fong fruticulós
cada dia més escàs
(Fotografia:
Jaume Espinosa).

Juli Cervera Baviera, un militar, científic i aventurer gairebé oblidat (II)

per Pere Vilàs Gil

Al número anterior de la revista *Eivissa* publicàvem un article sobre la vida del militar i científic Cervera Baviera i les seues experiències amb la ràdio, especialment les realitzades al principi del segle XX entre la Península i la costa de ponent de la nostra illa.

En aquesta ocasió voldríem afegir noves dades que ens han arribat sobre aquest interessant tema: segons les informacions facilitades per l'amic Joan Prats Boned, el 9 de març de 1902 es va celebrar a Madrid un consell de ministres presidit pel cap del govern Pràxedes Mateo Sagasta. La reunió va ser al domicili particular d'aquest a causa que estava malalt. Un dels acords adoptats va ser el d'establir un sistema telegràfic sense fils entre Xàbia i

Eivissa. En un altre consell el 15 de maig següent es va autoritzar l'adquisició del material necessari. Una vegada posats a la realització pràctica dels acords, el 7 de juny d'aquell mateix any es varen desplaçar a Sant Josep de sa Talaia i concretament a l'indret del puig Pelat una delegació de tècnics composta pels senyors Leandro González Pitarch, qui era el cap de reparacions del servei de Telègraf de la zona de València i havia arribat expressament a la nostra illa, el cap de l'oficina insular Josep Cardona Tur (germà del bisbe de Sió) i l'oficial destinat a Eivissa, senyor Coll, acompanyats d'un grup local de curiosos. A la premsa d'aquell moment recollim alguna notícia més sobre la marxa dels treballs preparatoris; així podem llegir que

el dia 8 d'agost es fa saber que s'entà a l'espera del material necessari per realitzar l'experiència de la unió per ràdio sense fils entre les dues localitats, mentre que el 27 d'octubre sembla que ja havien començat els treballs dirigits pel senyor Leandro González.

Per l'article anterior sabem que el 20 de novembre arribà més material i el 19 de desembre el tècnic José Sandoval, encarregat per Cervera per establir el contacte per primera vegada. La llàstima és que, com deïem a l'esmentat article, solament podem suposar que el resultat de la singular experiència va ser positiu, o almenys així es desprèn de l'obra d'Angel Faus, sense que per ara hagin aparegut a *Eivissa* notícies sobre aquest tema que ens ho confirmin. ■